
Başvuru Numarası	: 2020 / 560
Toplantı Tarihi / Sayısı	: 15.12.2020 / 143
Karar Numarası	: 2020 / 261
Başvuran	: Ç.D. (T.C: ...)
Adres	: ...
Muhatap 1	: M.Ü.
Adres	: ...
Muhatap 2	: İ.Ç. (... Gayrimenkul Yatırım Adına)
Adres	: ...

I. BAŞVURUNUN KONUSU

1. Başvuran, başvuru dilekçesinde özetle; ... Gayrimenkul Emlak Yatırım'dan ev kiralamak istediğini, ilk görüşmesinde muhatabın bekâra ev kiraladıklarını ancak memur kefil istediklerini belirttiğini, memur kefil ile birlikte gittiğinde ise bekâra ev kiralamaya olumlu bakılmadığının söylendiğini ve kendisinin mağdur edildiğini iddia etmektedir.

II. İNCELEME SÜRECİ

2. Başvuru, 18.06.2020 tarihinde yapılmıştır.

3. Başvuru dilekçesi ve eklerinin yapılan ön incelenmesinde, başvurunun ön inceleme şartlarını taşıdığı tespit edilmiş ve başvuru esas incelemesinin yapılması için Ayrımcılıkla Mücadele ve Eşitlik Birimine gönderilmiştir.

4. Başvuran, başvuru dilekçesinde özetle; ... Gayrimenkul Emlak Yatırım'dan ev kiralamak istediğini, ilk görüşmesinde evin bekâr kişilere kiralanabileceğinin ifade edildiğini ama memur kefil talep edildiğini, kendisinin memur kefil bulduktan sonra emlakçı ile iletişime geçtiğinde ise evin bekâra verilmeyeceğini, emlakçının ve ev sahibinin bekâra ev kiralamak istemediğinin söylendiğini iddia ederek yeni yasalara göre söz konusu uygulamanın hukuksuz olduğunu ve mağduriyetinin giderilmesini talep etmiştir.

5. 6701 sayılı Kanununun 18'inci maddesinin 2'nci fıkrası uyarınca ihlal iddiasına muhatap ev sahibi M.Ü. ve ... Gayrimenkul Yatırım'dan başvuranın iddialarıyla ilgili olarak yazılı görüş talep edilmiştir. Muhatap ... Gayrimenkul Yatırım adına İ.Ç. 08.09.2020 tarihinde yazılı görüşünü Kurumumuza iletmiştir. Ancak muhatap ev sahibi M.Ü.'ye yapılan tebligatlar, bir kere adres yetersizliği ve iki kere de bekleme süresi dolduğu gerekçeleri ile Kurumumuza iade gelmiş ve bu nedenle muhatap ev sahibinden yazılı görüş alınamamıştır.

6. Muhatap taraf olan emlakçı İ.Ç. cevabi yazısında; başvuru dilekçesinde bahsi geçen taşınmazın 01.07.2020 tarihinde başka bir kişiye kiralandığını, müstakbel kiracılara kesinlikle bekâra ev verilmeyeceğini söylemediklerini, başvuranın 2020 yılının haziran ayı içerisinde kendileri ile iletişime geçtiğini ve evi gezdirdiklerini, akabinde başvuranın kira, depozito ve kefil şartlarını sağlayacağını ve bu durumu ev sahibine iletmelerini istediğini, evde yalnız yaşayacağını söylediğini ve kendilerinin şehir dışında bulunan ev sahibi ile iletişime geçerek onay almak istediklerini, ev sahibinin yalnız yaşamasında bir sorun olmadığını fakat apartmanda yaşayan kişileri rahatsız edecek şekilde gürültü, patırtı ve taşkınlık yapmayacağını garantisini vermesi gerektiğini talep ettiğini, fakat başvuranın bu durumun

garantisini veremeyeceğini ifade ettiğini, ev sahibinin bu durumda evin kiralanmamasını söylediğini, emlak ofisi olarak ev sahibinin talimatına uygun davranma yükümlülüğü doğrultusunda hareket ettiklerini ve kendilerinin herhangi bir tasarrufunun olmadığını ifade etmiştir.

7. 6701 sayılı Kanununun 18'inci maddesinin 2'nci fıkrası uyarınca muhatap taraftan alınan cevaplar, yazılı görüşü alınmak üzere 24.09.2020 tarihinde başvurana iletilmiş ve başvuranın konu hakkındaki yazılı görüşü talep edilmiştir. Başvuran yazılı görüş talebine herhangi bir yanıt vermemiştir.

III. İLGİLİ MEVZUAT

8. Anayasa'nın "Kanun önünde eşitlik" kenar başlıklı 10. maddesi şu şekildedir; "Herkes, dil, ırk, renk, cinsiyet, siyasi düşünce, felsefi inanç, din, mezhep ve benzeri sebeplerle ayırım gözetilmeksizin kanun önünde eşittir. (...) (Ek fıkra: 7/5/2010-5982/1 md.) Çocuklar, yaşlılar, özürlüler, harp ve vazife şehitlerinin dul ve yetimleri ile malul ve gaziler için alınacak tedbirler eşitlik ilkesine aykırı sayılmaz. Devlet organları ve idare makamları bütün işlemlerinde kanun önünde eşitlik ilkesine uygun olarak hareket etmek zorundadırlar."

9. Avrupa İnsan Hakları Sözleşmesi'nin "Ayrımcılık yasağı" başlıklı 14. maddesi şu hükümleri içermektedir; "Bu Sözleşme'de tanınan hak ve özgürlüklerden yararlanma, cinsiyet, ırk, renk, dil, din, siyasal veya diğer kanaatler, ulusal veya toplumsal köken, ulusal bir azınlığa aidiyet, servet, doğum başta olmak üzere herhangi başka bir duruma dayalı hiçbir ayrımcılık gözetilmeksizin sağlanmalıdır."

10. 20/04/2016 tarih ve 6701 sayılı Türkiye İnsan Hakları ve Eşitlik Kurumu Kanununun "Tanımlar" başlıklı 2. maddesinin (b) ve (d) bendi şöyledir:

"b) Ayrımcılık talimatı: Bir kişinin kendi nam veya hesabına eylem ve işlemlerde bulunmaya yetkili kıldığı kişilere veya bir kamu görevlisinin diğer kişilere verdiği ayrımcılık yapılmasına yönelik talimatı,

d) Doğrudan ayrımcılık: Bir gerçek veya tüzel kişinin, hukuken tanınmış hak ve hürriyetlerden karşılaştırılabilir durumdakilere kıyasla eşit şekilde yararlanmasını bu Kanunda sayılan ayrımcılık temellerine dayanılarak engelleyen veya zorlaştıran her türlü farklı muameleyi" ifade eder.

11. 6701 sayılı Kanunun "Eşitlik ilkesi ve ayrımcılık yasağı" kenar başlıklı 3'üncü maddesine göre;

"(1) Herkes, hukuken tanınmış hak ve hürriyetlerden yararlanmada eşittir.

(2) Bu Kanun kapsamında cinsiyet, ırk, renk, dil, din, inanç, mezhep, felsefi ve siyasi görüş, etnik köken, servet, doğum, medeni hâl, sağlık durumu, engellilik ve yaş temellerine dayalı ayrımcılık yasaktır.

(3) Ayrımcılık yasağının ihlali hâlinde, konuya ilişkin görev ve yetkisi bulunan kamu kurum ve kuruluşları ile kamu kurumu niteliğindeki meslek kuruluşları ihlalin sona erdirilmesi, sonuçlarının giderilmesi, tekrarlanmasının önlenmesi, adli ve idari yoldan takibinin sağlanması amacıyla gerekli tedbirleri almakla yükümlüdür.

(4) *Ayrımcılık yasağı bakımından sorumluluk altında olan gerçek ve özel hukuk tüzel kişileri, yetki alanları içerisinde bulunan konular bakımından ayrımcılığın tespiti, ortadan kaldırılması ve eşitliğin sağlanması için gerekli tedbirleri almakla yükümlüdür.*”

12. Aynı Kanunun “*Ayrımcılık yasağının kapsamı*” kenar başlıklı 5’inci maddesinin 1’inci fıkrasında; “*Eğitim ve öğretim, yargı, kolluk, sağlık, ulaşım, iletişim, sosyal güvenlik, sosyal hizmetler, sosyal yardım, spor, konaklama, kültür, turizm ve benzeri hizmetleri sunan kamu kurum ve kuruluşları, kamu kurumu niteliğindeki meslek kuruluşları, gerçek kişiler ve özel hukuk tüzel kişileri, yürüttükleri faaliyetler bakımından bu hizmetlerden yararlanmakta olan veya yararlanmak üzere başvurmuş olan ya da bu hizmetler hakkında bilgi almak isteyen kişi aleyhine ayrımcılık yapamaz. Bu hüküm kamuya açık hizmetlerin sunulduğu alanlar ve binalara erişimi de kapsar.*” ve 3 üncü fıkrasında; “*Kamu kurum ve kuruluşları, kamu kurumu niteliğindeki meslek kuruluşları, gerçek kişiler, özel hukuk tüzel kişileri ve bunlar tarafından yetkilendirilenler, taşınır ve taşınmazları kamuya açık bir şekilde sunarken bu malları edinmek veya kiralamak isteyenler ile bunlar hakkında bilgi almak isteyenler aleyhine, bunların kiralanması, kira akdinin şartlarının belirlenmesi, kira akdinin yenilenmesi veya sona erdirilmesi, satışı ve devri süreçlerinin hiçbirinde ayrımcılık yapamaz.*” hükmü yer almaktadır.

13. Mezkûr Kanunun “*Ayrımcılık türleri*” kenar başlıklı 4. maddesinin 1’inci fıkrasında, ayrımcılık türleri “*a) Ayrı tutma. b) Ayrımcılık talimatı verme ve bu talimatları uygulama. c) Çoklu ayrımcılık. ç) Doğrudan ayrımcılık. d) Dolaylı ayrımcılık. e) İşyerinde yıldırma. f) Makul düzenleme yapmama. g) Taciz. ğ) Varsayılan temele dayalı ayrımcılık.*” olarak sıralanmıştır.

14. 6701 sayılı Kanunun 9’uncu maddesinin 1’inci fıkrasının (g) bendinde, Kurumun, “*ayrımcılık yasağı ihlallerini resen veya başvuru üzerine incelemek, araştırmak, karara bağlamak ve sonuçlarını takip etmek*” ile görevli olduğu düzenlenmiştir.

15. Adı geçen Kanunun “*Başvurular*” kenar başlıklı 17’nci maddesinin 2’nci fıkrasında; “*İlgililer, Kuruma başvurmadan önce bu Kanuna aykırı olduğunu iddia ettikleri uygulamanın düzeltilmesini ilgili taraftan talep eder. Bu taleplerin reddedilmesi veya otuz gün içerisinde cevap verilmemesi hâlinde Kuruma başvuru yapılabilir. Ancak Kurum, telafisi güç veya imkânsız zararların doğması ihtimali bulunan hâllerde, bu şartı aramadan başvuruları kabul edebilir.*” hükmü yer almaktadır.

16. 6701 sayılı Kanunun “*İspat yükü*” kenar başlıklı 21. maddesi şöyledir: “*Münhasıran ayrımcılık yasağının ihlali iddiasıyla Kuruma yapılan başvurularda, başvuranın iddiasının gerçekliğine ilişkin kuvvetli emarelerin ve karine oluşturan olguların varlığını ortaya koyması hâlinde, karşı tarafın ayrımcılık yasağını ve eşit muamele ilkesini ihlal etmediğini ispat etmesi gerekir.*”

17. 4721 sayılı Türk Medeni Kanununun “*Mülkiyet Hakkının İçeriği*” başlıklı 683 üncü maddesinin 1 inci fıkrasında: “*Bir şeye malik olan kimse, hukuk düzeninin sınırları içinde, o şey üzerinde dilediği gibi kullanma, yararlanma ve tasarrufta bulunma yetkisine sahiptir.*” hükmü yer almaktadır.

18. 6098 sayılı Türk Borçlar Kanununun “Sözleşme Özgürlüğü” başlıklı 26’ncı maddesi uyarınca; *“Taraflar, bir sözleşmenin içeriğini kanunda öngörülen sınırlar içinde özgürce belirleyebilirler.”*

19. Borçlar Kanununun “Simsarlık Sözleşmesi” başlıklı 3’üncü bölümünün 520’inci maddesinde: *“Simsarlık sözleşmesi, simsarin taraflar arasında bir sözleşme kurulması imkânının hazırlanmasını veya kurulmasına aracılık etmeyi üstlendiği ve bu sözleşmenin kurulması hâlinde ücrete hak kazandığı sözleşmedir.”* hükmü bulunmaktadır.

20. 5326 sayılı Kabahatler Kanunu’nun “İştirak” başlıklı 13’üncü maddesinin 1’inci ve 3’üncü fıkraları şu şekildedir:

“Kabahatin işlenişine birden fazla kişinin iştirak etmesi halinde bu kişilerin her biri hakkında, fail olarak idarî para cezası verilir.”

“Kabahate iştirak için kasten ve hukuka aykırı işlenmiş bir fiilin varlığı yeterlidir. Kabahatin işlenişine iştirak eden kişi hakkında, diğerlerinin sorumlu olup olmadığı göz önünde bulundurulmaksızın idarî para cezası verilir.”

21. 5326 sayılı Kabahatler Kanunu’nun “İdarî yaptırım kararı verme yetkisi” başlıklı 22’nci maddesinin 1’inci fıkrası uyarınca; *“Kabahat dolayısıyla idarî yaptırım kararı vermeye ilgili kanunda açıkça gösterilen idarî kurul, makam veya kamu görevlileri yetkilidir.”*

IV. DEĞERLENDİRME

a. Kabul Edilebilirlik Yönünden Değerlendirme

22. 6701 sayılı Kanunun “Ayrımcılık yasağının kapsamı” kenar başlıklı 5’inci maddesinde *“Kamu kurum ve kuruluşları, kamu kurumu niteliğindeki meslek kuruluşları, gerçek kişiler, özel hukuk tüzel kişileri ve bunlar tarafından yetkilendirilenler, taşınır ve taşınmazları kamuya açık bir şekilde sunarken bu malları edinmek veya kiralamak isteyenler ile bunlar hakkında bilgi almak isteyenler aleyhine, bunların kiralanması, kira akdinin şartlarının belirlenmesi, kira akdinin yenilenmesi veya sona erdirilmesi, satışı ve devri süreçlerinin hiçbirinde ayrımcılık yapamaz.”* hükmü yer almaktadır. Ayrımcılık yasağı ihlalden zarar gördüğü iddiasında bulunan Ç.D. tarafından yapılan başvuruda özetle; bekâr olduğu için kendisine ev kiralanmadığı belirtilmektedir. Bu bağlamda, başvurunun “medeni hal” temelinde ayrımcılık kapsamında kabul edilebilir bulunması gerekir.

b. Esas Yönünden Değerlendirme

23. Ayrımcılık yasağı, uluslararası insan hakları hukukunun temelinde yer almakta ve pek çok uluslararası insan hakları sözleşmesinde özel olarak düzenlenmektedir. AİHS’nin 14. maddesine göre; *“Bu Sözleşme ’de tanınan hak ve özgürlüklerden yararlanma, cinsiyet, ırk, renk, dil, din, siyasal veya diğer kanaatler, ulusal veya sosyal köken, ulusal bir azınlığa mensupluk, servet, doğum veya herhangi başka bir durum bakımından hiçbir ayrımcılık yapılmadan güvence altına alınır.”* Avrupa İnsan Hakları Mahkemesi (AİHM) kararlarında; ayrımcılık, objektif ve makul bir neden olmaksızın, aynı durumdaki kişilere farklı muamelede bulunmak olarak tanımlanmıştır. (Willis, para. 48, Okpisz, para. 33). Farklı muamelenin objektif ve makul bir nedene dayanması hususu ise AİHM tarafından belirli kriterler

çerçevesinde değerlendirilmektedir. Bu durumda, söz konusu meşruluğun varlığı ilk olarak, demokratik bir toplumda geçerli olan ilkeler göz önünde bulundurularak söz konusu tedbirin amacı ile etkileri arasındaki ilişki bağlamında değerlendirilmelidir. Sözleşme’de belirtilen bir hakkın kullanılmasının ardındaki muamele farklılığının sadece meşru bir amaca yönelik olması tek başına yeterli değildir. 14. madde gerçekleştirilmek istenen amaç ile kullanılan araçlar arasında makul bir ölçülülük ilişkisi bulunmadığı takdirde de aynı şekilde ihlal edilmektedir. (Belçika’da Eğitim Dili Davası, para. 10)

24. Ayrımcılık yasağının ihlal edildiğinin kanıtlanması, ayrımcılık kendini açık ve kolayca tespit edilebilen bir şekilde göstermediğinden oldukça güçtür. Bu nedenle ayrımcılık yasağı söz konusu olduğunda ilke olarak ispat yükünün yer değiştirdiği kabul edilir. AİHM bu açıdan "makul şüphe bırakmayacak" bir kanıt standardı kabul etmiştir. Mahkemeye göre kanıtlama yeterince güçlü, açık ve birbiriyle uyumlu çıkarsamalardan ya da yeterince çürütülememiş maddi olgulardan oluşabilecektir (Nachova ve Diğerleri, para. 147.). AİHM, bir başvuranın farklı bir muameleye maruz kaldığını en azından "kanıt başlangıcı" olarak adlandırılabilir bazı kanıtlarla ortaya koyduğu durumda bu farklı muamelenin yapıp yapılmadığının ya da haklı olup olmadığının ispatlanmasının karşı tarafa ait olacağını belirtmektedir. (Chassagnou ve Diğerleri, para. 91-92).

25. AİHM, ayrımcılık iddiasında bulunan başvurucunun kendisine farklı muamelede bulunduğu Mahkeme önünde göstermesi gerektiğini belirtmektedir. Ayrımcılığın Mahkeme önünde ispat edilmiş sayılması için başvurucu tarafından ileri sürülen deliller ve somut olayın özelliklerinin muamelede farklılığın olduğuna ilişkin makul şüphenin ötesinde bir ispat oluşturması gerekir. Mahkeme’ye göre Sözleşme’nin gerektirdiği ispat standardı, makul şüphenin ötesindeki ispattır. (Velikova v. Bulgaristan, para. 92)

26. Anayasa Mahkemesine göre ayrımcılık iddiasının ciddiye alınabilmesi için başvurucunun kendisiyle benzer durumdaki başka kişilere yapılan muamele ile kendisine yapılan muamele arasında bir farklılığın bulunduğunu ve bu farklılığın meşru bir amaç olmaksızın ırk, renk, cinsiyet, din, dil vb. ayrımcı bir nedene dayandığını makul delillerle ortaya koyması gerekir.(Devrim Evin, para. 34)

27. İspat yüküyle ilgili olarak, 6701 sayılı Türkiye İnsan Hakları ve Eşitlik Kurumu Kanununun 21’inci maddesinde de “*Münhasıran ayrımcılık yasağının ihlali iddiasıyla Kuruma yapılan başvurularda, başvuranın iddiasının gerçekliğine ilişkin kuvvetli emarelerin ve karine oluşturan olguların varlığını ortaya koyması hâlinde, karşı tarafın ayrımcılık yasağını ve eşit muamele ilkesini ihlal etmediğini ispat etmesi gerekir.*” hükmü yer almaktadır. Bu çerçevede Kuruma yapılan başvurularda ispat yükünün yer değiştirmesi için başvuranın iddiasının gerçekliğine dair kuvvetli emareler ve karine oluşturan olguların varlığını ortaya koyması gerekmektedir.

28. Somut olayda başvuran kiralamak istediği evin emlakçı tarafından bekâr ve erkek olması gerekçesiyle kendisine kiralanmadığını iddia etmektedir. Muhatap emlakçı yazılı görüşünde; başvuru dilekçesinde bahsi geçen taşınmazın 01.07.2020 tarihinde başka bir kişiye kiralandığını, müstakbel kiracılara kesinlikle bekâra ev verilmeyeceğini söylemediklerini, başvuranın 2020 yılının haziran ayı içerisinde kendileri ile iletişime geçtiğini ve evi

gezdirdiklerini, akabinde başvuranın kira, depozito ve kefil şartlarını sağlayacağını ve bu durumu ev sahibine iletmelerini istediğini, evde yalnız yaşayacağını söylediğini ve kendilerinin şehir dışında bulunan ev sahibi ile iletişime geçerek onay almak istediklerini ve ev sahibinin yalnız yaşamasında bir sorun olmadığını fakat apartmanda yaşayan kişileri rahatsız edecek şekilde gürültü, patırtı ve taşkınlık yapmayacağını garantisini vermesi gerektiğini fakat başvuranın bu durumun garantisini veremeyeceğini ifade ettiğini ve ev sahibinin bu durumda evin kiralanmamasını söylediğini ve emlak ofisi olarak ev sahibinin talimatına uygun davranma yükümlülüğü doğrultusunda hareket ettiklerini ve kendilerinin herhangi bir tasarrufunun olmadığını ifade etmektedir.

29. Emlakçılar hukuki statüsü Türk Borçlar Kanunu'nun 520. maddesinde düzenlenen simsarlık sözleşmelerine göre faaliyetlerini yürüten ve bu faaliyetler sonucunda sözleşmenin kurulması durumunda ücrete hak kazanan aracılardır. 6701 sayılı Kanunun 4. maddesinin "*bir kişinin kendi nam veya hesabına eylem ve işlemlerde bulunmaya yetkili kıldığı kişilere veya bir kamu görevlisinin diğer kişilere verdiği ayrımcılık yapılmasına yönelik talimatı*" olarak tanımladığı "*ayrımcılık talimatı verme ve bu talimatları uygulama*" ayrımcılık türleri arasında yer almaktadır. Bu çerçevede ev sahibinin kendisine verilen talimatı uyguladığı gerekçesini öne sürmesi ayrımcılık uygulandığı tespiti varsa bunu değiştiremeyecektir.(Türkiye İnsan Hakları ve Eşitlik Kurulu'nun 2018/69 sayılı Kararı, para. 36)

30. Somut olayda, başvuran muhatap emlakçı ile aralarında geçen mesajlaşmanın ekran görüntüsünü paylaşarak maruz kaldığını iddia ettiğini ayrımcı muamelenin sona erdirilmesini talep etse de muhatap taraftan herhangi bir yanıt alamadığı gözlemlenmektedir. Bu mesajda başvuranın, İ.Ç.'nin evi kendisine gösterdiğini, bekar olmasının evi tutmasına engel olmadığını kendisine söylendiğini ancak sözleşme yapılacağı sırada memur kefil beklerken kendisinin arandığını ve bekar ev verilmesini ev sahibinin onaylamadığını ifade ettiği görülmektedir. Bu bağlamda; başvuranın ayrımcılık iddiasından zarar gördüğü iddiasına ilişkin iddiasını destekler nitelikte yeterli delil sunmadığı görülmektedir. 6701 sayılı TIHEK Kanunu'nun "İspat Yükü" başlıklı 21. maddesi başvuranın iddiasının gerçekliğine ilişkin kuvvetli emarelerin ve karine oluşturan olguların varlığını ortaya koyması hâlinde, karşı tarafın ayrımcılık yasağını ve eşit muamele ilkesini ihlal etmediğini ispat etmesi gerekeceği hükmüne yer vermesine rağmen başvuranın iddiaları bu kapsama girmemektedir. Daha önce de belirtildiği üzere başvuru dilekçesi ve eklerinin esas incelemesi sürecinde başvuran yazılı iddiası dışında karine oluşturan olgular veya kuvvetli emareler sunmamıştır. Bütün bunlar göz önünde bulundurulduğunda; ispat yükünün tersine çevrilmesini gerektiren bir durumun var olmadığı kanaati hasıl olmuştur.

31. Sonuç olarak; somut olayda, başvuranın ispat yükünün tersine çevrilmesini sağlayacak olguları ortaya koyamadığı görüldüğünden muhatap tarafların ayrımcılık yasağını ihlal etmediği kanaatine varılmıştır.

V. KARAR

Açıklanan mevzuat ve gerekçeler çerçevesinde;

1. Başvuranın “*medeni hal*” temelinde ayrımcılığa uğradığı iddialarının her iki muhatap bakımından KABUL EDİLEBİLİR OLDUĞUNA,

2. Başvuranın “*medeni hal*” temelinde ayrımcılığa uğradığı iddiası bakımından, her iki muhatap tarafından AYRIMCILIK YASAĞI İHLALİ YAPILMADIĞINA,

3. Kararın KAMUOYUNA DUYURULMASINA,

4. Kararın taraflara TEBLİĞİNE,

5. Karara karşı tebliğ tarihinden itibaren 60 gün içerisinde Ankara İdare Mahkemelerinde yargı yoluna başvurulabileceğine,

15.12.2020 tarihinde, Harun MERTOĞLU’nun karşı oyuyla, OY ÇOKLUĞUYLA, karar verildi.

Süleyman ARSLAN
Başkan

Mesut KINALI
İkinci Başkan

Can ESEN
Üye

Cemil KILIÇ
Üye

Dilek ERTÜRK
Üye

Halil KALABALIK
Üye

Harun MERTOĞLU
Üye

Hıdır YILDIRIM
Üye

Mehmet ALTUNTAŞ
Üye

Mehmet Emin GENÇ
Üye

Saffet BALIN
Üye

KARŞI OY GEREKÇESİ

Başvuru hakkı; temel hak ve özgürlükler, kamu kurum ve kuruluşları, kamu kurumu niteliğindeki meslek kuruluşları, gerçek kişiler ve özel hukuk tüzel kişileri tarafından yapılan bir eylem ya da işlem sonucunda cinsiyet, ırk, renk, dil, din, inanç, mezhep, felsefi ve siyasi görüş, etnik köken, servet, doğum, medeni hâl, sağlık durumu, engellilik ve yaş temelinde ayrımcılığa uğrayan bireylerin kullanabilecekleri bir yoldur.

Kısaca başvuru;

Hukuken tanınmış hak ve hürriyetlerden yararlanmada kanunda sayılı temellerden biri ile ayrımcılığa uğrayan kişilere kanunla tanınan bir başvuru yoludur.

İlgililerin Kuruma başvurmadan önce bu Kanuna aykırı olduğunu iddia ettikleri uygulamanın düzeltilmesini ilgili taraftan talep etmesi gerekir. Bu taleplerin reddedilmesi veya otuz gün içerisinde cevap verilmemesi hâlinde Kuruma başvuru yapılabilir.

Kısaca şekil Şartları

1-İlgili muhataba başvuru

2-Zarar

3-Yararlanılmasına engel olunan bir hak

4-Ayrımcılık temeli

5-Muhatap şeklindedir.

Somut başvuruda başvuran ... Gayrimenkul Emlak Yatırım'dan ev kiralamak istediğini, ilk görüşmesinde muhatabın bekâra ev kiraladıklarını ancak memur kefil istediklerini belirttiğini, memur kefil ile birlikte gittiğinde ise bekâra ev kiralamaya olumlu bakılmadığının söylendiğini ve kendisinin mağdur edildiğini iddia etmektedir.

Şekil şartları yerine getirilmeden başvurunun kabulü ve incelenmesi 6701 sayılı kanuna uygun değildir.

Çoğunluk görüşüne katılmıyorum.

Av. Harun MERTOĞLU
Kurul Üyesi